

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 23 listopada 2015 r. w sprawie T-766/14 Actega Terra GmbH przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 4 lutego 2016 r. przez Actega Terra GmbH

(Sprawa C-63/16 P)

(2016/C 260/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Actega Terra GmbH (przedstawiciel: C. Onken, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Heidelberger Druckmaschinen

Postanowieniem z dnia 24 maja 2016 r. Trybunał Unii Europejskiej (siódma izba) w części odrzucił, a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie i nakazał wnoszącej odwołanie pokrycie własnych kosztów.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht München (Niemcy) w dniu 29 lutego 2016 r. – Postępowanie karne przeciwko Ianosowi Tranca

(Sprawa C-124/16)

(2016/C 260/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Ianos Tranca

Inna strona postępowania: Staatsanwaltschaft München I

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 i art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE⁽¹⁾ z dnia 22 maja 2012 r. sprzeciwiają się przepisowi państwa członkowskiego, który w ramach postępowania karnego nakłada na oskarżonego niebędącego rezydentem tego państwa członkowskiego obowiązek ustanowienia pełnomocnika do doręczeń dla celów wydanego przeciw niemu wyroku nakazowego, nawet jeżeli w następstwie tego oskarżony nie ma możliwości wykorzystania w całości terminu na wniesienie sprzeciwu od wyroku nakazowego, ale nie ma on także adresu, pod który można mu doręczyć wyrok nakazowy w sposób możliwy do udowodnienia, a imienne wskazanie pełnomocnika do doręczeń umożliwia mu informowanie na bieżąco pełnomocnika do doręczeń, pod jaki adres może być wysłany wyrok nakazowy za pisemnym potwierdzeniem odbioru?

- 2) Czy art. 2 ust. 1 i art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. sprzeciwiają się przepisowi państwa członkowskiego, zgodnie z którym w ramach postępowania karnego oskarżony, który nie ma miejsca zamieszkania w tym państwie członkowskim, ma obowiązek ustanowienia pełnomocnika do doręczeń dla celów wydanego wobec niego wyroku nakazowego, a bieg terminu do wniesienia sprzeciwu rozpoczyna się już z chwilą doręczenia pełnomocnikowi do doręczeń, jeżeli oskarżony w przypadku tak obliczonego uchybienia terminu może wnosić o przywrócenie terminu, a za uzasadnienie wystarczy to, że wyrok nakazowy został mu przekazany, i po przekazaniu wniósł on w terminie sprzeciw, czyli jeżeli może on później skorzystać z nieskróconego terminu do wniesienia sprzeciwu dzięki przywróceniu terminu, nawet jeżeli ustawa przewiduje zasadę wykonalności wyroku nakazowego z upływem terminu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym, Dz.U. L 142, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 4 kwietnia 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Ionelowi Oprii

(Sprawa C-188/16)

(2016/C 260/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Ionel Opria

Inni uczestnicy postępowania: Staatsanwaltschaft München I

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2, art. 3 ust. 1 lit. c) i art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi w ramach postępowania karnego przeciwko oskarżonemu, który nie ma stałego miejsca zamieszkania lub pobytu w tym państwie członkowskim, wydany wobec niego wyrok nakazowy może być doręczony pełnomocnikowi do doręczeń ustanowionemu przez oskarżonego z tym skutkiem, że wyrok nakazowy z upływem (dwutygodniowego) terminu do wniesienia sprzeciwu biegnącego od doręczenia pełnomocnikowi do doręczeń uprawomocni się nawet wtedy, gdy zgodnie z przepisami państwa członkowskiego temu oskarżonemu, który w ciągu dwóch tygodni od chwili faktycznego powzięcia wiedzy o wyroku nakazowym wniósł pisemnie sprzeciw od wyroku nakazowego do właściwego sądu, z urzędu należy zapewnić przywrócenie terminu z tym skutkiem, że od momentu wydania rozstrzygnięcia o przywrócenia terminu należy postępować dalej tak jak w przypadku sprzeciwu wniesionego w terminie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 142, s. 1.